

The English version of this Decision immediately follows.

המרכז הבינתחומי הרצליה

כ' באייר תשע"ד
20 במאי 2014

תיק משמעת מס' 7/2014
בעניין הסטודנט אלמוני – (להלן: הסטודנט)

החלטה

פתח דבר :

1. תיק דנא עניינו בסטודנט בבינתחומי הרצליה (להלן: "הסטודנט") שכנגדו הוגשה קובלנה המייחסת לו עבירות משמעת והפרת סעיפים 2(1), 2(3), 2(5), 2(6), 2(12) (18) לתקנון המשמעת של המרכז הבינתחומי (להלן: "תקנון המשמעת"). הסטודנט הואשם בהונאה בבחינה כך שהכניס עמו לבחינה כ-60 דפים המכילים מבחנים ופתרונות משנים קודמות (להלן: "חומר עזר"). יובהר, כי במסגרת הבחינה חל איסור לעשות שימוש בחומר עזר כלשהו כך שמדובר בבחינה ב"חומר סגור".
2. ביום 04.05.2014 התקיים דיון בתיק בהשתתפות: הקובלת הנכבדה, גב' אורלי שקד, הסטודנט הנילון, גב' שיר פאר רכזת הועדה, נציגת האגודה, והח"מ. כמו כן, במהלך הדיון נשמעה עדותן של 2 משגיחות אשר נכחו בזמן הבחינה כאשר עדותה של אחת מהן הייתה רלוונטית הרבה יותר ודבריה יובאו בהמשך (להלן: "פלונית").
3. כאמור, עניין לנו בבחינה בקורס אקדמי - מועד ב' - במסגרתה נאסר שימוש בחומר עזר כלשהו. הסטודנט ניגש למועד ב' לאחר שכשל במועד א'. במהלך הבחינה, עברה פלונית בשורה בה ישב הסטודנט הנילון. בבואה לעבור מאחרי הכסא עליו ישב הסטודנט הנילון, נאלצה להזיז את הכיסא הסמוך אליו. כאשר עשתה כן, נפלו על הרצפה עשרות דפים המכילים כאמור מבחנים ופתרונות משנים קודמות.
4. אין חולק כי דפים אלו שייכים לסטודנט הנילון והוכנסו על ידו לפני הבחינה. כמו כן, אין חולק כי הסטודנט היה מודע לעובדה לפיה מדובר בבחינה בחומר סגור ואף הכיר את ההנחיות לפיהן יש להניח את כל התיקים והחפצים האישיים בקדמת הכתה בטרם תחל הבחינה, כנהוג בבחינות.

דיון:

5. בפתח הדיון נשמעה עדותה של פלונית, אשר תארה את שאירע במהלך הבחינה. בעדותה ציינה, כי על גבי הכיסא הסמוך לסטודנט הונח מעיל. משהזיזה את הכיסא בו הונח המעיל, וזאת על מנת לעבור, נפלו ממנו מספר רב של דפים. לדבריה, לכששאלה את הסטודנט לפרש הדבר השיב לה "לא יודע מה זה, זה (קרי חומר העזר; ש.מ.) היה כאן כל הזמן ולא הסתכלתי על זה בכלל... לא יודע משום דבר..." (עמוד 4 לפרוטוקול).
6. במהלך הדיון פלונית שבה וציינה, בכמה הזדמנויות, כי הסטודנט הנילון טען באוזניה במהלך הבחינה כי חומר העזר הנמצא בסמוך אליו אינו שלו, והוא כלל לא הסתכל בדפים (כמפורט בעמודים 4, 5, 8 לפרוטוקול). יוטעם,

כי מיד לאחר המקרה, פלונית מלאה טופס תלונה ובו ציינה כי הסטודנט טען "שהדפים היו שם כל הזמן וזה לא שלו".

7. מנגד, הסטודנט הנילון טען כי מעולם לא אמר לפלונית שהדפים אינם שלו. הסטודנט עמד על כך כי דבריה של פלונית אינם נכונים. לטענתו, לפני הבחינה הוא הניח את המעיל שלו על גבי משענת הכיסא הסמוך אליו ואת חומר העזר גלגל והכניס לתוך כיס המעיל. עוד ציין, כי לא הייתה לו כל סיבה להכחיש כי חומר העזר אינו שלו שהרי כל הדפים נמצאו במעיל השייך לו. בניסיון ליישב את הפער בין גרסת פלונית, ובין גרסת הסטודנט ציינה נציגת האגודה, כי יתכן ופלונית "התבלבלה" ואינה זוכרת במדויק מה הייתה תגובתו של הסטודנט הנילון מיד לאחר שנתפס עם חומר העזר במהלך הבחינה (עמוד 5 לפרוטוקול).

8. במענה לשאלתי האם הסטודנט חושב כי פלונית משקרת כך שטוענת כי הכחיש במהלך הבחינה שחומר העזר שנתפס שייך לו השיב -ללא היסוס- בחיוב. לטענתו, פלונית אכן משקרת מאחר והוא מעולם לא אמר לה שחומר העזר שנתפס אינו שלו. לדבריו "הבוחנת פנתה אליי ושאלה אותי מה זה, ועניתי לה שאלה דפים ואינני מעתיקן" (כאמור במכתב התגובה של הסטודנט להאשמות נגדו. על גבי המכתב לא צוין תאריך כתיבתו).

9. במהלך הדיון נשמעו מפי הסטודנט הסברים נוספים באשר לעובדה לפיה נמצא באמתחתו חומר עזר במהלך בחינה בחומר סגור. להלן עקרי טיעוניו והסבריו: לא היה לו תיק ולכן שם את כל דבריו וחפציו האישיים במעיל שהיה מונח על הכיסא שלידו (עמוד 4 לפרוטוקול); הכניס את חומר העזר לבחינה בתום לב וללא כל כוונה להעתיק בבחינה; הכיסא עליו הניח את המעיל וחומר העזר היו רחוקים ממנו כך שגם אם רצה לעשות בהם שימוש במהלך הבחינה לא יכול היה לעשות כן בשל המרחק וחוסר הנגישות לדפים; העובדה לפיה לא הניח את המעיל וחפציו האישיים בקדמת הכיתה כנדרש מקורה ב"חוסר מחשבה" (עמוד 14 לפרוטוקול).

10. אף בתגובתו בכתב העלה טענות דומות שבמסגרתן ציין, כי "מיקומם של הדפים לא מאפשרים מבחינה פיזית ובכל דרך שהיא להסתכל עליה ולהשתמש בהם" (פסקה 3). בהמשך ציין, כי "בדפים לא היו רשומות תשובות או סיכומים אלא סימונים ממבחינים משנים קודמות, כך שלא יכלו לשמש אותי כחומר עזר בבחינה" (פסקה 4).

11. הקובלת מטעמה ציינה, כי להבנתה, גרסתו של הסטודנט רצופה אי דיוקים בלשון המעטה. כבר בפגישתם במשרדה, עוד בטרם החל הדיון בעניינו, הציגה בפניו -בכמה נקודות- את הפערים בין גרסתו ובין גרסת המשגיחות ובפרט גרסתה של פלונית. לטענתה, הסטודנט לא הצליח ליישב את הסתירות הרבות והפערים בין הגרסאות והסבריו ביחס לסיבה בגינה הכניס את חומרי העזר נמצאו לא אמינים בעיניה. הקובלת ציינה כי גרסתו של הסטודנט בעייתית ואינה משקפת את המציאות.

הכרעה:

12. בצר לי אומר, כי אין באפשרותי לקבל את גרסתו וטענותיו של הסטודנט כפי שהוצגו בדיון ובכתב. לאחר דיון ארוך וממצא שבמסגרתו התאפשר לי לעמוד מקרוב אחר עדותם ואמינותם של המעורבים בתיק, עולה כי גרסתו של הסטודנט אינה מדויקת וזו בלשון המעטה. הסבריו באשר לסיבה שהובילה אותו להכניס חומר עזר לבחינה בחומר סגור נמצאו לא אמינים בעיניי.

13. באשר לתגובתו של הסטודנט עת נתפס עם חומר עזר, ניכר פער משמעותי בין גרסת הסטודנט וגרסתה של המשגיחה. מחד- טוענת המשגיחה כי מיד שנתפס עם חומר העזר הכחיש כל קשר אליו וטען כי החומר אינו שלו. יתרה מכך, לדבריה, הסטודנט הביע תמיהה ואמר לה כי כלל אינו יודע הכיצד הגיעו הדפים הללו לכסא הסמוך אליו. מיד לאחר התקרית, מלאה פלונית טופס תלונה ובה פירטה את שארע לרבות את תגובתו המתחמקת של הסטודנט. מאידך- הסטודנט מכחיש בכל תוקף כי התנער מאחריות ביחס לחומר העזר שנמצא בכיסא הסמוך אליו. לדבריו, המשגיחה משקרת והוא מעולם לא אמר לי כי עשרות הדפים שנמצאו באמתחתו אינם שלו.
14. לאחר שהתאפשר לי לחקור את השתיים ולעמוד מקרוב אחר תשובותיהם והסבריהם לגרסאות השונות, הנני מבכר -ללא כל ספק- את גרסתה של פלונית. עדותה של פלונית, כמו גם טופס התלונה שמלאה מיד לאחר האירוע- אשר תיאר את פרטי התקרית לרבות תגובתו של הסטודנט- נמצאו אמינים בעיניי וכאלה המשקפים את המציאות הלכה למעשה. ניכר כי המשגיחה עשתה עבודתה נאמנה ללא משוא פנים וללא כל כוונה חלילה להרע לסטודנט. לטענתו של הסטודנט לפיה "המשגיחה משקרת" אין אחיזה במציאות. מהתרשמותי, גרסתו של הסטודנט נמצאה לא אמינה בעיניי. אם יש מישהו מבין השניים שגרסתו גרסת שקר היא, אין זו המשגיחה.
15. לא בכדי ניסה הסטודנט ליצור תחילה מצג שווא לפיו חומר העזר אינו שלו ואף אינו יודע הכיצד הגיע למקום בו נמצא כפי שעולה מעדותה של פלונית לרבות מהאמור בטופס התלונה שמלאה. ניכר כי הסטודנט הבין היטב שהחזקת חומר עזר בבחינה בחומר סגור מהווה עבירה על טוהר הבחינות דבר אשר יכולה לסבך אותו. לא די בכך כי הסטודנט ניסה לחמוק מאחריות למעשיו, הוא עשה זאת תוך הטלת דופי בעדותה של פלונית והגדיל לעשות עת טען כי דבריה דברי שקר הם. בסיכומי של דבר, מקבל אני את גרסתה של פלונית לפיה הסטודנט הכחיש תחילה כי חומר העזר שייך לו תוך ניסיון להתחמק מאחריות למעשיו.
16. כמו כן, אין באפשרותי לקבל טענתו של הסטודנט לפיה גם אם היה רוצה לעשות שימוש בחומרי העזר במהלך הבחינה הדבר לא היה אפשרי, מבחינה פיזית, שהרי הדפים היו רחוקים ממנו. לדבריו, הכיסא עליו הונח המעיל ובו חומר העזר, נמצא רחוק מהכיסא עליו ישב בשעת הבחינה. מנגד, ציינה פלונית, כי הכסא עליו הונח חומר העזר היה במרחק סנטימטרים בודדים מהסטודנט ולא כפי שניסה לטעון. עוד ציינה פלונית, כי חומר העזר - שהיה מונח על הכסא- נפל ממש בסמוך לרגליו של הסטודנט.
17. יתרה מכך, הסטודנט הנילון לא הכחיש במהלך הדיון כי הדפים אכן נפלו סמוך לרגליו. בעדותו במהלך הדיון ציין, כי מדובר על מרחק של כ- "30-40 ס"מ" ממנו (עמוד 7 לפרוטוקול). יוצא אם כן, כי לאורך כל הבחינה חומר העזר היה מונח מרחק נגיעה מהסטודנט כך שטענתו לפיה החומר לא היה נגיש עבורו - דינה להידחות. מהתרשמותי, אף טענתו זו של הסטודנט נועדה לסייע לו לחמוק מאחריות למעשיו. כאמור, אף במקרה דנא מבכר אני את גרסתה של פלונית לפיה חומר העזר אכן היה נגיש לסטודנט בשעת הבחינה.
18. טענתו של הסטודנט לפיה מבחינה מהותית לא היה ערך ממשי בחומר העזר שהיה באמתחתו כך שלא יכול היה להפיק מהם תועלת כלשהי במהלך הבחינה, דינה להידחות. הרי הסטודנט הודה בעצמו כי למד כשעה וחצי לפי הבחינה מחומר העזר שנתפס באמתחתו. יתרה מכך, הסטודנט הטעים כי דקות ספורות לפני תחילת הבחינה, בעודו יושב בכיתה, למד מתוך חומר העזר. לאור דבריו והתנהלותו ניכר, כי הסטודנט אכן הפיק תועלת מחומר העזר עד כדי כך שמצא לנכון לנצל כל דקה פנויה – בטרם החלה הבחינה - כדי ללמוד מחומר העזר.

19. כמו כן, טענתו של הסטודנט לפיה הכניס לבחינה את חומר העזר "בתום לב" וללא כל כוונה להונות ולהעתיק נמצאה לא אמינה בעיני ודינה -אף היא- להידחות. הסטודנט הודה כי היה מודע לעובדה לפיה מדובר במבחן שבמסגרתו אסור להכניס חומר עזר. זאת ועוד, הסטודנט הודה כי הכיר את הנחיות המשגיחות באשר לצורך בהנחת תיקים וחפצים אישיים בקדמת הכיתה ולא בסמוך למקום מושבו.
20. כאמור, הסטודנט הודה כי החזיק את חומר העזר בידיו ועשה בו שימוש עד רגעים אחדים לפני תחילת הבחינה כך שלא יכול לטעון כי הם "נשכחו" במעיל שלו או נמצאו אצלו "בטעות" (בל נטעה, אין מדובר בפתק קטן או דף בודד אלא עניין לנו בכמות גדולה מאוד של דפים). יוצא אם כך, כי לסטודנט הייתה האפשרות, בטרם החלה הבחינה, להניח בקדמת הכיתה את חפציו האישיים לרבות חומר העזר אך בחר -במודע- שלא לעשות כן. יוצא אם כך, כי הסטודנט לא סיפק הסבר המניח את הדעת לעובדה לפיה הכניס חומר עזר לבחינה בחומר סגור.
21. קיצורו של דבר, בהתבסס על העדויות והראיות, התקבל אצלי הרושם - מעל לספק סביר - כי הסטודנט הכניס את חומר העזר לבחינה שלא בתום לב תוך ידיעה והבנה כי הדבר יכול לסייע בידו במהלך הבחינה. כמו כן, משנתפס, ניסה להתחמק ככל הניתן מאחריות למעשיו תוך שהכחיש תחילה כי מדובר בחומר השייך לו ובהמשך, ניסה ליצור מצג שווא לפיו מדובר ב"טעות תמימה" שנגרמה בין היתר בהיסח הדעת. לא די בכך, בניסיון לברוח מאחריות למעשיו טען כי פלונית, המשגיחה שאמונה על שמירת טוהר הבחינות וללא כל ספק עשתה עבודתה נאמנה, שקרנית היא.
22. יוטעם, כי סעיף 3 לתקנון מציין כי החזקת חומר אסור בבחינה הנה בבחינת "הונאה בבחינה". לפיכך, כדי להרשיעו בעבירת הונאה בבחינה די בכך שיוכח כי הסטודנט הכניס חומר אסור לבחינה ואין כל צורך להוכיח כי הסטודנט אכן עשה שימוש כלשהו בחומר העזר. כאמור, במקרה דנא התקבל אצלי הרושם כי חומר העזר הוכנס על ידי הסטודנט ביוזמתו מתוך הבנה כי הדבר יכול לסייע בידו להצליח בבחינה בצורה טובה יותר.
אשר על כן, החלטתי להרשיע את הסטודנט במיוחס לו כמפורט בסעיף 1 לעיל.
23. באשר לשאלת העונש הראוי; הקובלת ציינה, כי בשל חומרת העבירה לרבות ניסיונותיו של הסטודנט להתחמק מאחריות ממעשיו וחוסר אמינותו כפי שבאה לידי ביטוי בתגובתו להאשמות נגדו לרבות בעדותו בדיון, יש להטיל על הסטודנט עונש הרחקה בפועל. מנגד, נציגת האגודה ביקשה להסתפק בפסילת הקורס ועונש הרחקה על תנאי.
24. אין חולק כי מדובר בעבירה מהחמורות בתקנון המשמעת הפוגעת בטוהר הבחינות ומשכך, מחייבת ענישה ההולמת את חומרת המעשה. שהרי אין כל תכלית בהישגים אקדמאיים שהושגו במרמה, בניגוד לכללי היוסר הבסיסים, תוך פגיעה בטוהר הבחינות והשוויון ביחס ליתר הנבחנים. לא די בכך שהסטודנט נהג בחוסר יוסר במהלך הבחינה, מצאתי כי חלק מטעונוניו במהלך הדיון נמצאו לא אמינים וכל מטרם הייתה להרחיק עצמו מדבר העבירה ולהתחמק מאחריות למעשיו. לנוכח התנהלותו זו - הן בבחינה והן לאחריה - יש מקום למצות את הדין עם הסטודנט ולהעביר מסר ברור לפיו הונאה בבחינה תגרור אחריה ענישה מרתיעה עד כדי הרחקה בפועל מהלימודים.

25. לפיכך, החלטתי להשית על הסטודנט את העונשים הבאים, כדלקמן:

א. הרחקה מלימודים בפועל למשך סמסטר אחד: סמסטר א' תשע"ה.

ב. ביטול הקורס.

ג. 15 שעות התנדבות למען הקהילה במסגרת מערך ההתנדבות במשרד דיקן הסטודנטים. לא יינתן לסטודנט תעודה או אישור על סיום חובותיו לתואר בטרם תושלם מכסת השעות האמורה.

ההחלטה תפורסם ללא ציון שמו של הסטודנט.

שלי מלכה, עו"ד
דיין המשמעת

The Interdisciplinary Center Herzliya

May 20, 2014

Disciplinary File No 7/2014

In the Matter of Student: A – (hereinafter: The Student)

Decision

Introduction

1. This case concerns a disciplinary complaint filed against a Student at the Interdisciplinary Center (hereinafter: the Student) accusing him of infracting clauses 2(a), 2(c), 2(f) 2(e), 2(l), 2(r) of the Disciplinary Regulations of the Interdisciplinary Center Herzliya (hereinafter: "the Disciplinary Regulations"). The Student has been accused of cheating on a test by bringing about 60 pages containing exams and answers to the exams from previous years (hereinafter: "material"). It is hereby clarified that all material was prohibited during the exam, as the exam was a closed book exam.
2. On May 4, 2014 a hearing was held regarding this file with the participation of the Honorable Complainant Orly Shaked, the accused Student, a Representative of the Student Union, Committee Coordinator Ms. Complainant, Ms. Shir Peer and the undersigned. In addition we heard the testimony of the 2 proctors present in the classroom during the exam, where the testimony of one of them (hereinafter: Proctor 1) was much more relevant and her testimony will be presented below.
3. Indeed we are dealing with a moed bet exam in an academic course in which all materials were prohibited. The Student took the moed bet exam after failing the moed alef exam. During the exam Proctor 1 went by the row in which the Student was sitting. When she went passed his chair she had to move the chair that was next to him to get by and when she did dozens of sheets of paper containing exams and answers to exams of previous exams fell to the floor.
4. There is no dispute that the sheets of paper belong to the accused Student and that he brought them into the exam. Furthermore, there is no dispute that the Student knew that the exam was a closed book exam and he was acquainted with the instructions whereby all satchels and personal items need to be placed in the front of the room before the exam begins as is customary in exams.

Hearing

5. At the beginning of the hearing we heard the testimony of Proctor 1 who described what happened during the exam. In her testimony she stated that a coat was hanging on the back of the chair by the Student. When she moved the chair with the coat in order to pass by it a large number of sheets of paper fell off the chair. When she asked the Student about it he answered "I don't know what that is, that (meaning the material; S.M.) it was here the whole time and I did not look at it at all... I don't know anything about it..." (page 4 of the Protocol).

6. During the hearing Proctor 1 again stated several times that the accused Student claimed to her during the exam that the material found near him was not his, and he did not look at it at all (as detailed on pages, 4, 5 and 8 of the Protocol). It should be noted that immediately following the incident, Proctor 1 filled out a complaint sheet and noted that the Student claimed that "the sheets of paper were there the entire time and they were not his".
7. In contrast, the accused Student claimed that he never told Proctor 1 that the sheets of paper were not his. The Student insisted that Proctor 1's statements are false. He argued that before the exam he placed his coat on the back of the chair next to him and he rolled the material up and placed them in his coat pocket. He also stated there was no reason for him to deny that the material was his since all the pages were in his coat that was his. In an attempt to try to close the gap between the version given by Proctor 1 and the version of events given by the Student the Student Union Representative mentioned that perhaps Proctor 1 "is confused" and does not exactly remember the accused Student's response immediately after he was caught with the material during the exam (page 5 of the Protocol).
8. In response to my question whether the Student thinks that Proctor 1 is lying when stating that during the exam the Student denied that the material caught belonged to him he responded without any hesitation – yes. He claims that Proctor 1 is indeed lying since he never said that the material caught was not his. According to the Student, "the examiner turned to me and asked what is that and I answered that those are sheets of paper and I am not a cheater" (as stated in the Student's letter of response to the accusations made against him. The letter did not include a date on it.
9. During the hearing additional explanations were heard regarding the fact why he had the material during a closed book exam. Below are his main arguments and explanations: He did not have his satchel thus he put all his personal items in his coat that was draped over the chair next to him (page 4 of the Protocol); he brought the material into the exam innocently and without any intent of copying from it during the exam; The chair upon which he placed his coat and the material were far from him so that even if he wanted to make use of them during the exam he could not due to the distance and the inaccessibility of the material; the fact that he did not put his coat and personal belongings in the front of the classroom as required stemmed from "absentmindedness" (page 14 of the protocol).
10. In addition his answer in writing provided similar responses in which he noted that "the location of the sheets of paper did not enable him to physically view them and use them in any manner whatsoever" (paragraph 3). Later he noted that "answers or summaries were not written on the pages but rather markings from exams from previous years, so that they could not serve as material that would help me during the exam" (paragraph 4).
11. The Complainant noted, that as she understood it, the Student's version of events is full of inaccuracies to say the least. Already at the meeting in her office, before the hearing ever began, she presented the gaps between his version of events and the proctors' versions of events while emphasizing several points, and in particular the version of Proctor 1. The Complainant argued that the Student did not succeed in explaining the many contradictions and gaps between the versions and his reason for bringing the material into the exam room are

not credible in her view. The Complainant noted that the Student's version of events are problematic and do not reflect reality.

Decision

12. I am sorry to say that I cannot accept the Student's version of events and arguments as presented at the hearing and in writing. After a long and thorough hearing which enabled me to closely review the testimony and credibility of those involved in this case, it seems that the version of events of the Student is not accurate to say the least. His explanations for the reason that led him to bring the material to the closed book exam in my viewpoint are not credible.
13. As for the Student's response when caught with the material, a significant gap between the version of the Student and the version of the Proctor is evident. On the one hand the Proctor claims that as soon as the Student was caught with the material he denied any connection to it and claimed that the material was not his. Moreover, according to the Proctor the Student expressed wonderment and said that he had no idea how the sheets of paper came to be on the chair next to him. Immediately following the incident, Proctor 1 filled out a complaint form in which she detailed the incident including the Student's evasive response. On the other hand the Student completely denies that he evaded taking responsibility regarding the material found on the chair next to him. According to the Student, the Proctor is lying and he never said that the sheets of paper found by him were not his.
14. After I was able to cross examine both and to closely review their responses and explanations for the different versions, I choose, without any doubt Proctor 1's version. The testimony of the Proctor, as well as the complaint form which she filled out immediately following the event that described the details of the incident including the Student's response – are credible in my opinion and they reflect the actual reality. It is obvious that the Proctor did her work faithfully without prejudice and without any intent, heaven forbid, of harming the Student. The Student's claim that the "Proctor is lying" has no foundation. From my impression, the Student's version of events is not credible in my viewpoint. If someone's version is false then it is the Student's version and not the Proctor's version.
15. For good reason the Student tried to misrepresent the situation in the beginning by claiming the material was not his and he does not know how it came to be where it was as explained in the testimony of Proctor 1 as well as from the complaint form she filled out. It is obvious that the Student understood very well that having material in a closed book exam constitutes an offense involving the integrity of exams which can get him into trouble. It is not enough that the Student tried to evade taking responsibility for his actions, he did so while discrediting the testimony of Proctor 1 and continued to do so when he claimed that she lied. In conclusion I am accepting the version of Proctor 1 whereby the Student initially denied that the material belonged to him while attempting to avoid taking responsibility for his actions.
16. Furthermore, I cannot accept the argument of the Student where even if he had wanted to make use of the material during the exam he could not do so because it was physically impossible since the sheets of paper were far away from him. According to the Student the chair upon which the coat was draped over it with the material was far away from him during the exam. In contrast, Proctor 1 stated that the chair upon which the material was placed was only several

centimeters away from the Student and not as he tried to claim. Proctor 1 also noted that the material that was on the chair fell right by the Student's feet.

17. Moreover, the accused Student denied during the hearing that the pages fell down right next to his feet. In his testimony during the hearing he noted that it was at a distance of between 30 to 40 centimeters from him (page 7 of the Protocol). Consequently, during the entire period of the exam the material was located a touch away from the Student such that his claim whereby the material was not accessible to him is rejected. From my impression, the claim by the Student was an attempt to help him evade taking responsibility for his actions. As stated I also prefer the version of Proctor 1 in this case whereby the material was indeed accessible to the Student during the exam.
18. The Student's claim that from a substantial point of view there was no value to the material that was in his possession so that he could not benefit from it at all during the exam is refuted. The Student himself admitted that he used the material caught to study from 1.5 hours before the exam. Furthermore, the Student claimed that minutes before the beginning of the exam while sitting in his chair, he studied from the material. In light of his statements and his behavior it is obvious that the Student indeed benefited from the material to the point that he decided to utilize every minute available to him to study from it before the commencement of the exam.
19. Also, the claim of the Student whereby he brought the material into the exam "innocently" and without any intent to cheat and copy from it was not found to be credible in my opinion and also should be rejected. The Student admitted that he was aware of the fact that the exam was a closed book exam and bringing material into the exam room was forbidden. Moreover, the Student admitted that he was aware of the instructions regarding placing satchels and personal items in the front of the room and not near his seat.
20. As stated, the Student admitted that he had forbidden material in his possession and used it right before the commencement of the exam so that he cannot claim that they were "forgotten" in his coat or were "mistakenly" in his possession (make no mistake this was not a small cheat sheet on one piece of paper but rather a very large quantity of sheets of paper). Thus, the Student had the opportunity, before the exam began, to place his personal items including the material at the front of the room. However, he knowingly chose not to do so. It turns out then that the Student did not provide a sufficient explanation for the fact that he brought prohibited material into the closed book exam.
21. In brief, based on the testimony and the evidence, I am under the impression beyond reasonable doubt that the Student brought prohibited material to the exam, not in good faith with the knowledge and understanding that it may help him during the exam. In addition, when he was caught he tried to evade taking responsibility for his actions as much as possible by first denying that it was his material and later by trying to misrepresent the situation by claiming that it was an "innocent mistake" which was caused among other things by distraction. If this not enough, at an attempt to evade taking responsibility for his actions he claimed that Proctor 1, the proctor who is given the responsibility of preserving the integrity of exams and without any doubt did her work loyally, called her a liar.

22. It should be emphasized that clause 2(c) of the regulations stipulates that having prohibited material in an exam constitutes "cheating on an exam". Thus, to convict a student of an offense of cheating it is enough to prove that the Student brought prohibited material into the exam and there is no need to prove that he made use of the material. As stated, in the case before us I got the impression that the material was brought into the exam room by the Student knowingly and with the belief that the material would help him pass the exam more successfully. **As a result I have decided to convict the Student of the offenses of which he has been accused as detailed in paragraph 1 above.**
23. As for the question of the appropriate punishment, the Complainant noted that because of the severity of the offense including the attempts of the Student to evade taking responsibility for his actions and the lack of his credibility as expressed in his response to the accusations against him including in his testimony during the hearing, punishment of suspension should be imposed on the Student. In contrast, the Student Union Representative asked to impose only disqualification of the course and conditional suspension.
24. There is no doubt that the offense in this case is of the most severe in the Disciplinary Regulations that harms the integrity of the exam and its institute, which necessitates imposing punishment appropriate to the severity of the offense. There is no value to academic achievements attained through deceit, which breach the rules of basic honesty, while harming the integrity of exams in relation to the other examinees. Not only did the Student act dishonestly during the exam, I found that some of his arguments were not credible and their only goal was to distance himself from the offense committed and to avoid taking responsibility for his actions. In light of his behavior, during and following the exam the Student should be prosecuted to the full extent of the regulations and we need to convey a clear message whereby cheating on exams will result in deterrent punishment to the point of suspension from studies.
25. In light of the above I have decided to impose the following punishment on the Student:
- Suspension from studies for one month, the first semester of 2014/15.**
 - Disqualification of the course.**
 - 15 hours of Community Service** in the framework of the Community Service Program at the Dean of Students Office. The Student shall not receive his degree or certification of completion of the requirements to receive his degree before he has completed the said community service.

This decision shall be publicized without naming the Student.

Shelly Malka, Adv.
Disciplinary Officer